

3. august 2017

I medfør af § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål:

- 1. Børn der som følge af deres handicap er anbragt i i døgninstitution i en anden by end den de kommer fra, og hvis forældre er flyttet med til en anden by - hvor meget vil det koste med en ordning, hvis man indfører bestemmelse om, at familien kan komme på besøg i hjembyen en gang om året?**

(Medlem af Inatsisartut, Laura Tàunâjik, Siumut)

Begrundelse:

Børn med vidtgående handicap, der som følge af deres handicap er anbragt i en anden by, kan få to årlige tilskud til, at få hjælp til at tage hjem på besøg. Der findes ligeledes en ordning der giver mulighed for at forældre eller værge eller hvem der nu er tæt på barnet, kan søge om tilskud til at besøge barnet.

Disse ordninger skal sikre, at det barn der er anbragt udenfor hjemmet, skal kunne oppebære kontinuerlig kontakt med sine forældre, desuden lever ordningen op til de handicappedes menneskerettigheder således, at de helt på lige fod med andre børn har mulighed for at have et liv indenfor familiens rammer.

Forældre der har et handicappet barn, og som må bo væk fra deres hjemsted som følge af barnets handicap, hvilket er en selvfølge for alle forældre at skulle sørge for deres børn, ligesom det er helt naturligt, at forældrene ud fra de muligheder der nu engang forefindes, allerhelst vil følge barnet og være sammen med det så meget som muligt. Nogle forældre vælger at flytte til den by hvor barnet er anbragt på døgninstitution, med en skelen til om der er arbejde og om der kan skaffes en bolig. Denne mulighed er dog ikke åben for alle, og for de få det så lykkes for bliver det tit hårdt, ja der kan jo blandt andet ske det, at forældrene må bryde op af deres trygge rammer og flytte, samtidig med, at de må tage afsked med deres familie og andre, som de er nært knyttede til.

Forældre der er taget afsted til en fremmed by for at være sammen med deres handikappede barn, der hvor det er anbragt, de kan som eksempel ikke få betalt en rejse til hjembyen en gang om året.

Dette finder jeg beklageligt fordi, at vi udfra barnets tarv må sige, at det bedste for barnet der flytter er, at forældrene også flytter med til den nye by.

Der er derfor et behov for ,at forbedre forholdene for de forældre, der har handikappede børn. Derfor mener jeg klart, at man bør betænke denne alternative mulighed. Jeg er dog godt klar over, at det hele kan komme an på, hvor meget en sådan ordning kommer til at koste?